

på den der svarta sjukan. "Planta
i bort min kapp så att jag blir af
med den" sade han i ovänlig ton. Det
var rätt mörkt, men han kunde ändå
se att josen och jag lulle ganska
nära och vi bråkade med kappsarne.
"Kommen fr. Keilla" mi. "fragate kan när
vi skulle gå. Men jag ville hellre gå
med någon annan. Hur det blef så Rom
nibeaus och jag sist, just som jag ville
ha det. Han ville att jag skulle taga
hans arm. Jag visste nog att det var
ovänt men just därför var det så pro-
ligt. Jag kan ej neka till att jag mycket
gjorde det för att reta D. som greps
ensam förut och ofta vände sig